

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010551
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6725010551.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Andreja Matušovica v trestnej veci obžalovaného A. B. C. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 3T/87/2025 zo dňa 17. 12. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 3T/87/2025 zo dňa 17. 12. 2025 bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od 01.09.1999 až do dňa 17.08.2025 počas vzájomného manželského spolužitia v jednej domácnosti na rôznych miestach v meste D. svojej manželke E. F. C., nar. XX.XX.XXXX spôsoboval fyzické a psychické utrpenie tým spôsobom, že pravidelne minimálne každý mesiac sa k nej správal hrubo a agresívne, a to tak, že jej vulgárne nadával nadávkami piča vyjebaná, kurva, hovädo sprosté vyjebané, vyhrážal sa jej zabitím, fyzicky ju napádal, tak, že ju päťami udieral do vlasatej časti hlavy, kopal ju do oblasti nôh, v dôsledku čoho musela utekať z ich spoločnej domácnosti, a taktiež v presne nezistenom období rozbil 2 stoly a parkety v ich spoločnej domácnosti, rozstrihal jej rifle, pričom v období od presne nezistenej doby roku 2024 sa násilné správanie A. B. C. voči nej zintenzívnilo, kedy jej v ich spoločnej domácnosti na adrese D., F. G. XXX/XX v byte na 6. poschodí pravidelne vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím, hovoril jej, že ju znesie zo sveta, vyhodil ju z gauča so slovami, že jej vybijie zuby, fyzicky ju napádal tak, že ju udieral päťami do vlasatej časti hlavy, kopal ju do oblasti nôh, tiež ju ponižoval tým, že riešil jej oblečenie a vzhľad, vyhrážal sa jej, že jej podpáli vlasy a že ju ostrihá, zaháňal ju do kúta v kuchyni, kde musela po ňom viackrát opakovať jeho slová „Áno pôjdem sa dať ostrihať“, po čom v dôsledku takého H. E. F. C. opakovane utekala z ich spoločnej domácnosti, pričom dňa 16.08.2025 večer v presne nezistenom čase potom ako sa vrátila do miesta spoločnej domácnosti jej začal vulgárne nadávať slovami „kurva, piča sprostá, jebnutá krava“ a tiež sa jej vyhrážal slovami, že ju zabije, že ju vyhodí z balkóna, v dôsledku čoho v obave o svoj život a zdravie opäť odišla z ich spoločnej domácnosti, do ktorej sa následne vrátila dňa 17.08.2025 v čase okolo 10:00 hod, kedy jej opätovne vulgárne nadával, po čom odišla na chatu do obce Kováčová, z ktorej sa do miesta spoločnej domácnosti vrátila dňa 17.08.2025 v čase približne o 18:30 hod., kedy pokračoval vo vyhrážkach voči jej osobe so slovami, že ju dobije do smrti a utopí, po čom E. F. C. I. oznámila na tiesňovú linku polície, pričom A. B. C. takto po dlhší čas svojim opakovaným násilným a hrubým konaním I. E. F. C. ohrozoval jej fyzické, psychické zdravie a obmedzoval jej bezpečnosť.

Za to mu bol uložený podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 39 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní päť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a)

Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne.

V dôvodoch odvolania doručených okresnému súdu dňa 22. 12. 2025 a doplnení dôvodov odvolania doručených krajskému súdu 12. 01. 2026 poukázal na to, že odvolanie podáva len do výroku o treste. Je si vedomý toho, že sám bez odbornej lekárskej pomoci - psychiatrickej pomoci by nezvládol viesť normálny život, aby ovládal svoje výbuchy hnevu, svoju agresivitu. Je ochotný podrobovať sa ambulantnej psychiatrickej liečbe. Je si plne vedomý, že ublížil nielen svojej manželke, ale svojim dvom deťom. Psychicky to znáša veľmi zle, pričom jeho zdravotné problémy so zvýšeným krvným tlakom a srdcovocievne ťažkosťami sa zhoršujú. Je si vedomý, že neriešil ani zhoršujúci sa zdravotný stav súvisiaci s kľúčovými žilami, ktoré mal riešiť u cievneho chirurga, nakoľko je ohrozený jeho život - hrozí upchatie ciev. Uložený test odňatia slobody je pre neho veľmi prísny. Doteraz nebol trestne stíhaný ani odsúdený. V prípade uloženia podmieneného trestu odňatia slobody už nebude bývať v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, keďže je pripravená nájomná zmluva. Ak by mu bol uložený probačný dohľad a obmedzenia v zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. a), e), h), nepriblížiť sa k poškodenej, zákaz kontaktu s poškodenou, zákaz zdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej, podriadiť by sa všetkým obmedzeniam a plnil by všetky povinnosti. Chce dokázať svojej manželke a ich deťom, že už samotná väzba bola preňho veľkým ponaučením. Bude ochotný podriadiť sa odborným konzultáciám s psychiatrom. Táto jeho náprava ako človeka sa mohla stať reálnou 14. 01. 2026, keď predložili na hlavnom pojednávaní výmenný lístok s objednaním u psychiatra. V doplnení dôvodov odvolania poukázal na skutočnosť, že urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré vyhlásenie súd prijal. Nie je pravdou, že by odvolanie zahlásil aj do viny, nemalo by to logiku, keďže urobil vyhlásenie o vine. Poukázal na účel trestu. Uviedol, že v plnom rozsahu doznať svoju vinu, oľutoval svoje konanie. Je si vedomý, že svoje správanie musí vedieť kontrolovať. Ak by mal problémy korigovať svoje agresívne konanie, bude ochotný chodiť na konzultácie k odbornému lekárovi - psychiatrovi. Predložil zároveň nový výmenný lístok s novým termínom vyšetrenia na 17. 02. 2026. Poukázal na ustanovenie § 34 ods. 3 a 4 Trestného zákona. K doplneniu odvolania pripojil vyhlásenie poškodenej, v ktorom poškodená poukazuje na prísnosť nepodmieneného trestu. Zároveň poškodená vyjadruje obavy o fyzické, ale aj psychické zdravie obžalovaného a žiada aby bol obžalovaný odsúdený na trest s podmieneným odkladom jeho výkonu s dlhou skúšobnou dobou. Ďalej bol k odvolaniu pripojený aj list od detí obžalovaného, ktoré si rovnako myslia, že nepodmienený trest je pre neho neprimerane prísny. Ďalšou listinou je ponuka na prevzatie záruky od J. H., sestry obžalovaného, ktorá spolu s rodinnými príslušníkmi prevzala záruku za jeho ďalšie správanie. Bol pripojený výmenný lístok na vyšetrenie k psychiatrovi a nájomná zmluva o krátkodobom nájme bytu, kde je nájomcom obžalovaný. Nájomná zmluva však nie je podpísaná ani obžalovaným ako nájomcom ani prenajímateľom.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka ani poškodená nevyjadrili.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 07. 01. 2026.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za účasti obžalovaného, obhajkyne a prokurátora krajskej prokuratúry.

Obhajkyňa obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridrжала podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených. Doplnila, že obžalovaný je prvotrestaný, nachádza sa v ťažkej psychickej situácii, pričom na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dokázal povedať len jedno slovo „vinný“. Zároveň predložila do spisu list zo 14. 01. 2026, ktorý vyhotovil obžalovaný a je venovaný jeho rodine. Poukazuje aj na doterajšie trvanie väzby, počas ktorej si obžalovaný uvedomil svoje konanie ako aj to, že sa ho už nedopustí. Navrhla obžalovanému uložiť podmienený trest s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, tak ako boli uvedené v podanom odvolaní. Poukázala aj na správu od lekára, týkajúcu sa cievneho nálezu obžalovaného na ľavej dolnej končatine, pričom ju nutná operácia.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že uložený trest považuje za primeraný a zákonný, poukázal na to, že konanie obžalovaného malo trvať viac ako štvrtstoročie, ako aj na skutočnosť, že okresný súd

obžalovanému trest už mimoriadne znížil. Z uvedených dôvodov považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto navrhol zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že si je vedomý, že ublížil svojej manželke a deťom. Poukázal na to, že rodina mu odpustila a chcel by podmienený trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 03. 12. 2025 pod č. 1Pv 368/25/6611 obžalobu na obvineného A. B. C. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Obžalovaný na hlavnom pojedovaní, po tom ako bol poučený o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku a po poučení podľa § 275 ods. 5 až 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine, resp. nepoprie spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, bude toto vyhlásenie neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania žalovaného skutku a na všetky položené otázky v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“. Okresný súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení, na základe čoho vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to odpisu registra trestov, potvrdenia predbežného zaistenia zbrane, evidencie zbrojného preukazu, lustrácie zbrojných dokladov a evidencie priestupkov.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona.

Nezistiac žiadne procesné pochybenia v postupe okresného súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím podľa § 257 Trestného poriadku sa krajský súd zaoberal iba výrokom o treste.

Krajský súd vo vzťahu k výroku o treste dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Krajský súd uložený druh a výmeru trestu súdom prvého stupňa považuje za správny a zákonný, zodpovedajúci nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'a, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladaní trestov a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd nepochybil ani pri priznaní troch pohľadujúcich okolností obžalovanému, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine okresný súd využil ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona a trest obžalovanému mimoriadne znížil pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu nie je pri vyhlásení o vine obligatórna. Aj v prípade, že by krajský súd s aplikáciou tohto zmierňujúce ustanovenia v prípade obžalovaného nesúhlasil, vzhľadom k tomu, že odvolanie do výroku o treste podal len obžalovaný nemal inú možnosť ako takéto mimoriadne zníženie trestu akceptovať.

Okresný súd zákonne rozhodol aj v otázke zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu.

K námietkam obhajoby týkajúcim sa neprimeranosti uloženého trestu krajský súd uvádza že tieto nie sú dôvodné. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že obžalovaný sa uvedeného konania dopúšťal extrémne dlhý čas, vyše 25 rokov. Ďalším nezanedbateľným faktom sú následky, ktoré konanie obžalovaného zanechalo na poškodenej. Zo znaleckého posudku vyplýva, že poškodená mala v manželstve dlhodobý psychický diskomfort, často prežívala obavy a úzkosti z konania obžalovaného, ktoré vnímala ako príkorie, čo sa mohlo podieľať na poruchách spánku, úzkostiach, zvýšení intrapsychickej tenzie, na zhoršovaní somatizovanej poruchy vo forme záchvatového kašľa. Poškodená vykazuje známky neurotizácie a zvýšeného stresu. Vzhľadom na fyzický vek poškodenej a dĺžku pôsobenia stresorov môžu byť niektoré dôsledky trvalé (poruchy spánku, neurotizácia osobnosti, zvýšená tenzia, somatizovaná porucha).

Obhajoba v rámci podaného odvolania poukazovala aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Vzhľadom na konanie, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, nemožno dospieť k záveru, že výkonom trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu by trpeli jeho rodinní príslušníci, hoci sa sami dovoľávali uloženia podmieneného trestu obžalovanému. Obžalovaný má dve deti, syna a dcéru, ktoré sú už dospelé (syn 36 rokov, dcéra 40 rokov), nežijú s obžalovaným v spoločnej domácnosti, žijú v inom meste. Syn obžalovaného sa, podľa jeho vlastného vyjadrenia, s obžalovaným nerozpráva už asi 10 rokov, a to z dôvodu ako sa správal k ich mame. V prípade poškodenej zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že ak bude dlhodobo v bezpečnom prostredí jej nepriaznivý zdravotný stav sa môže postupne výrazne zlepšiť.

Je dôležité zopakovať, že okresný súd obžalovanému trest už mimoriadne znížil prostredníctvom ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona. Ďalšie mimoriadne znižovanie trestu u obžalovaného neprichádzalo do úvahy, a to ani vzhľadom na jeho pomery, ako ani vzhľadom na okolnosti prípadu. Zdravotné problémy obžalovaného je možné liečiť aj v zariadeniach Zboru väzenskej a justičnej stráže, konkrétne v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Podľa charakteru zdravotných problémov obžalovaného je možné usúdiť, že tieto nie sú iba krátkodobého charakteru a nevznikli len v

dôsledku jeho pobytu vo väzbe, ale obžalovaný nimi trpí už dlhšiu dobu a skutočnosť, že svoje zdravotné problémy neriešil skôr nie je dôvodom pre ďalšie mimoriadne zmierňovanie uloženého trestu, navyiac v prípade, keď je možné mu adekvátnu zdravotnú starostlivosť poskytnúť aj v rámci výkonu trestu odňatia slobody.

Z pohľadu vyššie uvedeného potom krajský súd nemohol akceptovať návrh obhajkyne na uloženie podmienenečného trestu obžalovanému a tento vyhodnotil ako neakceptovateľný.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku okresného súdu, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.